§ 307. Se peäle läks Josep jälle tag
gasi, Kunningale sedda teäda wima, e
ta Issa ja Wennad keige omma Laste- ja
Warra- ja Perrega ollid tulnud Egip
tusse-Rigi Rajale; ja ta wõttis wis
Meest omma Wendadest, kes keigepris
kemad ollid peält nähha, ennese kasa, ja
panni neid Kunninga ette seisma. Ja
Kunningas Warao küsis neilt, mis
nende Ammet ja Pruuk olleks? ja nem
mad räkisid nenda, kui Josep neid oll
õppetand, et nemmad Karjatsed olleksit
nenda kui nende Wannemadgi olnud; ja
räkisid Kunninga ette, et nemmad olleksit
tulnud kui Wõõrad ellama Egiptusse
Male, sest et Kanaani-Maal wägga
suur Nälg olleks, ja ühtegi Weiste-Sõ
maaega nende Karjale, ja palluſid, e
Kunningas neid lasseks ellada Kosen
Maal.

§. 308. Kunningas ütles Josepile
Kei

Kelk Egiptusse-Ma on sinno Seädusse
all; sada omma Issa ja Wennad keige-
parrema Ma-Kohta ellama; ellago nem-
mad Kosen-Maal! Ja kui sa tead, et
nende seas wahwad ehk kolbawad Meh-
hed on, siis panne neid minno Lauste
Ülewatajaks. Nemmad tännasid Kun-
ningast, ja läksid ärra ja ei ükski neist
himmustand Kunninga Karjane olla,
enga temma Teenistusesse heita: sest se
läbbi olleksid nemmad woinud Egiptusse-
Ma Rahwaga wägga ärraseggatud sada,
ja Juumala Tahtmisse järrel piddid
nemmad üks isse Rahwas jäma.

§. 309. Josep tõi ka ükskord omma
wanna Issa Israel Kunninga ette, et
Kunningas tedda pidi nähha sama. Ja
Israel tännas Kunningast keige se Hea
eest, mis ta temmale ja ta Perrele olli
lubbanud, ja sewis temmale se eest Onne

ja